

ADVIESBRIEVEN VAN UW DIERENARTS

ADVIESBRIEF 37

MASTCELTUMOR BIJ DE HOND:

EEN KLEIN BULTJE MET GROTE GEVOLGEN

Wat is een mastceltumor?

Mastcellen maken deel uit van het afweersysteem. Het gaat in dit geval dan vooral om de afweer tegen parasieten. Mastcellen bevinden zich dan ook niet in het bloed, maar in die lichaamsdelen die grenzen aan de buitenwereld, vooral de huid, de longen en het spijsverteringsstelsel.

Mastcellen bevatten een aantal voor de parasiet giftige stoffen (o.a. histamines), die vrijkomen na contact met de parasiet en hem helpen te vernietigen.

Wanneer deze cellen ontaarden in tumorcellen en zich gaan groeperen ontstaat een mastceltumor of 'mastocytoma'. Deze tumorcellen zijn instabiel en kunnen bij de minste prikkeling, en dus niet alleen bij contact met een parasiet, hun gifstoffen vrijgeven.

Bij welke rassen en op welke leeftijd komen mastceltumoren het meeste voor?

Deze tumoren kunnen bij alle rassen voorkomen, maar we zien ze iets meer bij boxers, labradors, golden retrievers, beagles, schnauzers, mopshonden en weimaraners.

De meeste patiënten zijn van middelbare leeftijd, maar af en toe zien we het ook bij heel jonge dieren.

20% van alle huidtumoren bij de hond zijn mastceltumoren.

Hoe ziet een mastceltumor er uit?

Een mastceltumor kan eender welke vorm aannemen. Ieder bultje op, in of onder de huid is dus verdacht tot het tegendeel bewezen is. Zelfs een bultje dat er op het eerste gezicht uitziet als een vetbolletje kan een mastceltumor zijn. Daarom is het

heel belangrijk elk gezwelletje dat je op of onder de huid van je hond vindt te laten aanprikken door de dierenarts. Die kan dan onderzoeken of het om een mastceltumor gaat of niet.

De plaats van voorkomen op het lichaam kan heel verschillend zijn, maar de meeste mastceltumoren komen voor op de flanken en de poten.

Soms verdwijnen de tumoren op de huid om dan weer plots terug te komen.

Wanneer de tumoren massaal histamine vrijgeven, kan dit lijden tot maagzweren, maagbloedingen, bloederige stoelgang en buikpijn.

Is een mastceltumor kwaadaardig en kunnen er uitzaaiingen zijn?

Een mastceltumor is altijd kwaadaardig! Hij kan echter voorkomen in verschillende graden van ergheid:

- **graad I:** deze tumoren zijn meestal klein en kunnen er soms al jaren hetzelfde uitzien. Ze zijn ook het minst erg en vergen meestal, na verwijderen, geen nabehandeling. De kans op uitzaaien is bij dit type gering.
- **graad II:** is een tussenvorm, met al meer kans op uitzaaien.
- **graad III:** is een zeer kwaadaardige vorm en zaait in meer dan de helft van de gevallen uit. Deze tumoren zien er veel erger uit dan de graad I tumoren. Ze bloeden makkelijk en zijn onregelmatiger van oppervlakte. Ze groeien ook veel sneller. Uitzaaiingen kunnen plaatsvinden in de lymfeklieren, maar ook in de lever en de milt. Bij deze graad is het na het verwijderen vaak nodig nog na te behandelen met medicatie.

Om te weten tot welk type tumor het weggenomen bultje behoort, wordt het weefsel na operatieve wegname steeds opgestuurd naar het labo. Het is heel belangrijk dat we het type kennen, en dit om een zo goed mogelijk beeld van de prognose te hebben. In het labo kijken ze ook of we voldoende weefsel hebben weggenomen.

De graad bepaalt ook de overlevingstijd van de hond na verwijderen van de tumor. Bij graad I patiënten is de overlevingstijd lang (op voorwaarde dat de tumor volledig verwijderd is). Honden met graad III tumoren sterven vaak al binnen de 6 maand na de vaststelling wegens terugkerende tumoren of uitzaaiingen.

Hoe weten we of een bultje op de huid een mastceltumor is of niet?

De dierenarts zal elk bultje op de huid ernstig nemen en het onderzoeken door er even met een naald in te prikken. Het materiaal dat zo in de naald terechtkomt wordt dan gekleurd en bekeken onder de microscoop.

Herkennen we het typische beeld van de mastceltumor, dan wordt er onmiddellijk een afspraak gemaakt voor operatieve verwijdering van het bultje. Een paar dagen na de operatie weten we, ten slotte, of de tumor weinig of erg agressief was.

Zijn er nog andere behandelingen mogelijk dan een operatie?

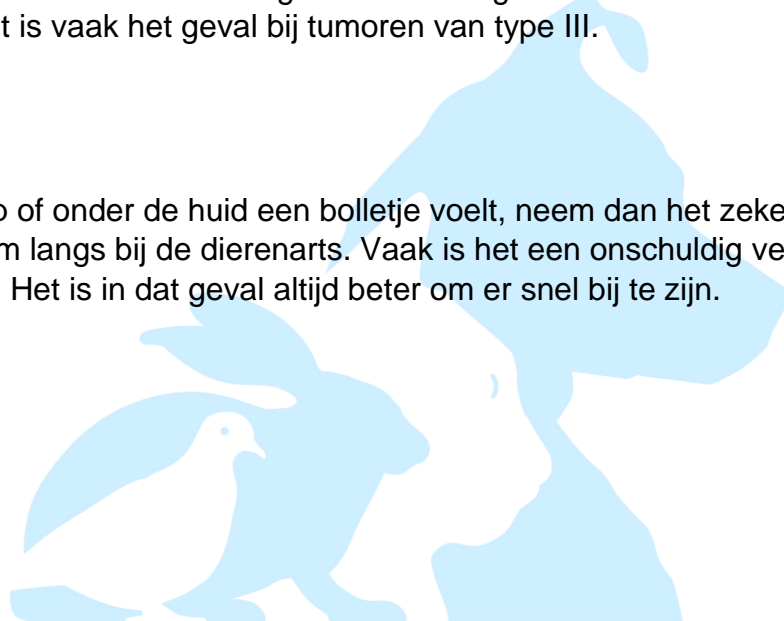
Operatieve verwijdering blijft de beste keuze. De dierenarts gaat ruim rond de tumor snijden, zodat er zeker geen resterend tumoraal weefsel achterblijft. Dit is belangrijk omdat elk tumorcelletje dat blijft zitten weer kan uitgroeien tot een volwaardige tumor.

Blijkt uit het labo-onderzoek dat er toch nog tumorweefsel is achtergebleven, dan blijven er twee mogelijke opties over: ofwel tijdens een tweede operatie nog meer weefsel wegnemen, ofwel bestraling. Dit laatste is bijvoorbeeld aangewezen als er op de plaats waar de tumor zat niet genoeg huid aanwezig is voor een nieuwe operatie.. Bestraling geeft vaak ook goede resultaten, maar is wel duur.

Ten slotte moeten we soms overgaan tot medicamenteuze behandeling met tumorremmers. Soms is een tumor te agressief om weg te nemen of is er al sprake van uitzaaiingen. Dit is vaak het geval bij tumoren van type III.

Besluit

Als u bij uw hond op of onder de huid een bolletje voelt, neem dan het zekere voor het onzekere en kom langs bij de dierenarts. Vaak is het een onschuldig vetbolletje, maar vaak ook niet. Het is in dat geval altijd beter om er snel bij te zijn.

Deze adviesbrief is een uitgave © van dierenartsenpraktijk **DAP De Vrijheid** in Hoogstraten.

Andere adviesbrieven van DAP De Vrijheid kan je **gratis downloaden** op dapdevrijheid.be. Voor meer diepgaand advies bel je best voor een afspraak (tel. 03 314 87 67).

Blijf op de hoogte van de laatste praktijknieuwtjes en laat horen wat je van ons vindt op facebook.com/dapdevrijheid/